

UCHWAŁA NR.....2021

RADY GMINY NIEBYLEC

z dnia 2 marca 2021 r.

w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania niektórych należności wynikających z umów handlowych.

Na podstawie art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2019. poz. 869 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020. poz. 713 z późn. zm.) Rada Gminy Niebylec uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności przysługujących Gminie Niebylec, o której mowa w art. 10 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 935 z późn. zm.), stanowiącej równowartość 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia.

§ 2.

Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Niebylec.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny, oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Jak wynika z art. 10 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w transakcjach handlowych, wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1 (odsetki w transakcjach, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny), wierzycielowi przysługuje dodatkowo od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 40 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5 000 złotych, 70 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5 000 złotych, ale niższa niż 50 000 złotych, 100 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego jest równa lub wyższa od 50 000 złotych. Kwota rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1a). Jednostki samorządu terytorialnego są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawnych oraz terminowe podejmowanie w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Z drugiej strony jednostki samorządu terytorialnego w zakresie dochodzenia należności cywilnoprawnych mogą odstąpić od generalnych zasad przewidzianych w ustawie o finansach publicznych. Ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych w art. 8 pkt 2 znowelizowany został przepis art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dający możliwość niedochodzenia drobnych należności cywilnoprawnych przypadających jednostce samorządu terytorialnego. Znowelizowany przepis wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. Wynika z niego, że: „Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym

opóźnieniom w transakcjach handlowych - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.". Zmiana ta rozszerza zakres należności cywilnoprawnych, których można nie dochodzić, o rekompensatę w wysokości równowartości kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Przepis ten daje możliwość niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty 40 euro, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia, o ile organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmie stosowną uchwałę. W projekcie niniejszej uchwały proponuje się przyjęcie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia. Wyjaśnić należy, że wierzyciel nabywa prawo do rekompensaty od dłużnika w przypadku niedotrzymania przez niego terminu zapłaty określonego w umowie. W praktyce uprawnienie takie przysługuje w następnym dniu po upływie terminu płatności gdy kwota należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie wynosi nawet kilka groszy. Uprawnienie do uzyskania rekompensaty w wysokości równowartości kwoty 40 euro przysługuje od każdej niezapłaconej w terminie należności lub jej części niezależnie od jej wysokości. Często również mają miejsce sytuacje, gdzie rekompensata 40 euro jest równa, albo nawet większa od należności głównej a więc dochodzenie tej należności może okazać się działaniem nieracjonalnym z punktu widzenia interesów finansów publicznych, a w odbiorze zobowiązanych zbyt restrykcyjnym. Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.